

גרגיר הדוחן

"זה כל עשרי. האם לא יגנבו לי אותו?"
תוכל לישון בשקט, בני" ענה הכהן "בביתי
לא יקרה לך כל רע."

בבוקר, כשההמש שזרחה כבר בחלון, גרגיר הדוחן הבריק בקרנית, ותרנגול הבית, שהסתובב בחצר וחיפש גרעינים, ראה אותו, עף לחalon ובלע את הגרגיר.

בדיווק אז התעורר הנער וראה דרך החלון איך התרנגול בולע את הגרגיר שלו. הוא התחיל לבכות ולילל.

הaicר ניסה לפיסו אותו ו אמר "התרנגול אכל את הגרגיר שלך, אז הוא עכשו שיר לך."

נתעתה הנער,לקח את התרנגול והמשיר בדרכו. בערב הגיע לכפר אחר וגם שם שם בקש לינה. הוא אמר "התרנגול זהה הוא כל רכושי. האם לא יגנבו אותו?"

"תשן בשקט, נער" אמרaicר "כאן לא יקרה כל רע."

למהרת בבוקר הלך התרנגול בחצר וחיפש גרעינים. ראה אותו חזיר, התנפל עליו, נשר אותו ואת הגרעינים אכל בעצמו.

היה פעם נער יתום עני. amo, לפני מותה, נתנה לו גרגיר דוחן, וזה היה רכשו היחיד. מאחר שלא היה לו כבר אבא ואמא הוא החליט לצאת לעולם הרחוב. לicked את גרגיר הדוחן שלו ויצא מהבית.

הלך רק זמן קצר כשפגש באיש זקן, בעל כובע רחב שוליים ומעיל אפור, שנראה לו יידידותי מאד.

"ברוך האל, סבא" אמר הנער. "תודה" ענה האיש "ולאן פניר?"

"אני הולך לעולם הרחוב" ענה הנער "ולוקח איתני את כל רכושי, גרגיר דוחן. אני מקווה שלא יגנבו לי אותו."

האיש הזקן ריחם על הנער ו אמר "אל דאגה ילדי. אומנם תאבד אותו אבל תמורה זאת תזכה בטוב."

בערב הגיע הנער לכפר, דפק בדלת וביקש שיילנו אותו. לפני שנשכב לישון שם את גרגיר הדוחן שלו על אדן החלון ו אמר לבעל הבית

לשלומה.

"**תישן בשקט, נורי המסקן**" אמר בעל האחוזה "בاقחתי לא יקרה כל רע".

אר למחرات בבוקר, כשהסוסים יצאו לשוקת לשתוות הן ראו פרה זרה וסוס גדול אחד התנפלו עליה והרג אותה.

שוב התחיל הנער לבכחות, אך בעל האחוזה אמר "קח את הסוס במקום הפרה. קח גם את הרתומות".

הנער עלה על הסוס הנאה ורכב משם בעולם הרחב. הוא הספיק לבצע משימות גבורה רבות ובסוף עלה גם על הר הזכוכית, שחרר את בת המלך ונעשה מלך עצמו.

ראו מה יכול לקרות לנער עני אם יש לו מספיק מזל!

כאשר הנער חיפש את התרנגול בבוקר, מצא אותו מת. הוא התחיל שוב לבכחות וליל. "וי לי, החזיר הרג את התרנגול שלי!"

ריכם עליו האיכר ואמר "קח את החזיר במקום התרנגול שלו שאותו הוא הרג". האיכר קשר חבל לרגלו של החזיר והנער הוביל את החזיר להלה.

גם בערב הבא הגיע הנער לכפר וביקש לינה. הוא הסביר לבעל הבית "החזיר הזה הוא כל רכושי. האם לא יגנבו אותו?"

"**תישן בשקט בני**" אמר האיכר "בחצר לא יקרה כל רע".

אר למחرات בבוקר הפרה שהלכה בחצר ראתה את החזיר ודקירה אותו למוות בקרנית. כאשר הנער התעורר וראה את האסון התחיל לבכחות וליל, אך האיכר אמר לו "אני נתן לך את הפרה שהרגה את החזיר שלו". הוא קשר חבל לצוואריה של הפרה ונתן אותו בידי הנער שעכשיו המשיך מרוצה בדרכו.

בערב הגיע לאחוזה וביקש מקום לינה. הוא הסביר שהפרה היא רכושו היחיד והוא דואג